

Motion till riksdagen 2019/20:751

av **Markus Wiechel m.fl. (SD)**

Sveriges arbete i Europarådet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om klagofristen vid domstolen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i Europarådet ska verka starkare för att rätten för den enskilda medborgaren att frivilligt välja politisk åskådning och facklig organisation efterlevs i medlemsstaterna och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i Europarådet ska verka för ett starkare samarbete i Europa för att motverka antisemitism och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att mer kraftfullt verka för att Turkiet ska ställa sig bakom grundläggande värderingar inom Europarådet och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Somaliland bör erbjudas möjligheten att ingå partnerskap för demokrati med Europarådets parlamentariska församling och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förhindra shariainspirerad lagstiftning i Europa och tillkännager detta för regeringen.

Klagofristen vid domstolen

Vid en högnivåkonferens i Brighton 2012 antogs en deklARATION som innebär vissa ändringar i Europakonventionen och rätten att anhängiggöra mål. Tidsfristen för att lämna in klagomål till domstolen kommer att minska från sex till fyra månader. Den här förändringen är olycklig. Europadomstolen gör slutgiltiga ställningstaganden om Europakonventionens innebörd, vilket påverkar den svenska rättstillämpningen på ett mycket brett område. Tyvärr är domstolen redan i dag svårtillgänglig för vanliga européer.

Reglerna kring anhängiggörande kan vara krångliga och kunskapen om domstolens kompetensområde är inte särskilt spridd, inte ens bland jurister. Därför är det viktigt att potentiella klaganden har tillräckligt med tid mellan det att en påstådd kränkning äger rum till dess att tidsfristen rinner ut. Förkortningen av den fristen syftar till att minska målbalansen, vilket i grunden är förstäligt. Det målet uppnås dock bättre genom att domstolens kapacitet utökas. Därför vill vi att regeringen återtar sin ratificering av protokollet.

Europakonventionen och rätten att välja politisk åskådning

Rätten för den enskilda medborgaren att frivilligt välja politisk åskådning och facklig organisation är skyddad av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Det är grundläggande för demokratiska stater och det kan anses som självklart att varje medborgare har rätt att tillhöra en förening och likaså rätt att avstå från att ansluta sig till en förening.

Artikel 5 slår fast rätten för arbetstagare och arbetsgivare att bilda och tillhöra en organisation som tillvaratar deras ekonomiska och sociala intressen. Statens uppgift är att skydda medborgarnas möjlighet att utöva denna rätt. I artikel 11 slås det fast att varje medborgare har rätt att ansluta sig till fackföreningar för att skydda sina intressen. I artikel 14 fastslås ett förbud mot diskriminering såsom på grund av kön, ras, hudfärg, språk, religion eller politisk eller annan åskådning.

Trots detta förekommer i Europa, och till och med i Sverige, diskriminering på grund av politisk åskådning. I Vitryssland är läget så allvarligt att politiker sitter fängslade på grund av politisk hemvist. I Sverige är inte läget lika allvarligt, men politiker har blivit uteslutna ur fackförbund, utsatta för våld och blivit av med sina arbeten på grund av politisk hemvist.

Regeringen bör tydligare ta avstånd från denna typ av diskriminering, och Sverige bör lyfta frågan i Europarådet i syfte att stärka rätten för den enskilde medborgaren att frivilligt välja politisk åskådning och facklig organisation samt motverka diskriminering på grund av politisk åskådning. Diskriminering på grund av politisk åsikt är lika förkastlig som övrig diskriminering.

Motverka antisemitism

Antisemitism har på senare tid ökat betydligt i Europa. Hatbrotten mot judar har tilltagit och på flera håll i Europa är judars säkerhet allvarligt hotad. Detta är en oacceptabel utveckling som måste brytas. Låt oss aldrig glömma Förintelsens offer och vad som hänt judarna i Europa i historien. Europarådet som ska försvara medborgares mänskliga rättigheter i medlemsstaterna har ett stort ansvar att samarbeta för att motverka antisemitism och sprida kunskap om judarna och deras historia för att motverka fördomar och hat. Sverige bör inom Europarådet aktivt verka för kraftfullare åtgärder och samarbete för att motverka antisemitism.

Turkiet

Turkiet är i dag representerade av en mycket stor delegation i Europarådets parlamentariska församling och dess representanter deltar aktivt i en lång rad olika politiska grupper. Europarådet har de senaste åren på ett föredömligt sätt agerat emot Rysslands agerande i och mot Ukraina samt mot president Vladimir Putins auktoritära och imperialistiska regim. Dessvärre har församlingen varit förhållandevis passiv när Turkiet brutit mot internationell rätt genom sitt intåg i Syrien och Irak samt genom dess frekventa övertramp avseende grundläggande mänskliga fri- och rättigheter, inte minst genom massarresteringar och attacker mot oppositionella, journalister och andra som varit besvärliga för den sittande regimen.

Europarådets medlemsländer måste uppfylla tre krav för att få vara kvar i samarbetet. De ska ha ett demokratiskt styrelseskick, vilket Turkiet knappast kan anses ha. De ska ligga i Europa, vilket uppfylls då en liten del av landet ligger i Europa. Sist men inte minst ska de respektera medborgarnas grundläggande mänskliga fri- och rättigheter – vilket uppenbarligen inte sker.

Europarådet ska stå upp för mänskliga rättigheter, demokrati och yttrandefrihet i hela världen. När grova övergrepp sker i ett av medlemsländerna riskerar legitimiteten för denna församling således också att minska. Än värre var Turkiet ett av de första länderna som anslöt sig till församlingen efter dess bildande 1949. Av den anledningen bör Sverige genom Europarådet verka för kraftfullare åtgärder mot Turkiet, som återkommande ertappas med att bryta mot Europarådets grundläggande riktlinjer.

Partnerskap för demokrati med Somaliland

Den parlamentariska församlingens framgångsrika partnerskap för demokratiprogrammet, som inrättades 2009, har hittills ingåtts med det marockanska parlamentet, det palestinska nationella rådet, parlamentet i Kirgizistan och Jordaniens parlament.

Partnerskapet syftar till att upprätta institutionellt samarbete med förtjänande parlament i regioner som önskar dra nytta av församlingens erfarenhet av demokratisk byggnad och att delta i en gemensam politisk debatt om gemensamma utmaningar som överskrider de europeiska gränserna, då inte minst avseende demokrati och mänskliga rättigheter. Genom detta arbete kan parlamenten för respektive land bli delaktiga i arbetet att främja Europarådets grundläggande värderingar. Länder som ingått i detta partnerskap får skicka en delegation för att delta i församlingens och dess utskotts arbete, dock utan rösträtt, vilket blir som ett slags erkännande för de framsteg som görs i det aktuella landet. Samtidigt blir detta ett sätt för länderna att bilda nätverk och lära av västerländska demokratier.

I över två decennier har landet Somaliland utmärkt sig genom att utöva demokrati vid ett regelbundet, fritt och rättvist parlamentsval sedan landet förklarade sig självständigt från ett krigshärjat, dystopiskt Somalia som nu också internationellt erkänns som en ”misslyckad stat”. I Somaliland har man infört fri skolgång för alla för att beständigt övervinna fattigdom och genom en stabil och fungerande regering, som befinner sig i effektiv och laglig kontroll inom sitt territorium och har etablerade internationella relationer i förhållanden som motsvarar en de facto stat.

Regeringen bör aktivt verka för att Somaliland ska få ingå partnerskap för demokrati med Europarådets parlamentariska församling. Detta skulle kunna bidra till att ytterlig-

are förbättra Somalilands demokrati, rättsstatsprincipen och respekten för grundläggande mänskliga fri- och rättigheter, inte minst avseende religionsfrihet. Genom detta partnerskap kan Europa erkänna tidigare framsteg, men även bistå i arbetet för framtida framsteg.

Förhindra shariainspirerad lagstiftning i Europa

På senare tid har allt större uppmärksamhet ägnats det faktum att sharialagstiftning, lagstiftning baserad på Koranen och den muslimska tron, praktiseras i alltfler europeiska samhällen. Samtidigt kan det konstateras att någon vidare beskrivning av vad denna lagstiftning faktiskt innebär förblir vag och att många inte inser att detta går stick i stäv med fundamentala europeiska värden.

Vad gäller vetskapen om sharia så hjälps vi emellertid av att den har sammanfattats i ett internationellt fördrag slutet år 1990, mellan till dags dato 45 stater med stora eller dominerande muslimska befolkningar, nämligen Kairodeklarationen om mänskliga rättigheter inom islam. I denna deklaration återfinns vi i 25 artiklar islams centrala principer vad gäller tolkningen och appliceringen av sharialagstiftningen som tydligt skiljer sig från svensk rättsuppfattning och från 1950 års Europarådskonvention om mänskliga fri- och rättigheter.

Kairodeklarationen börjar med att deklarerar att alla män är jämlika och det framgår att mannen är ansvarig för familjens uppehälle och välfärd. Deklarationen tydliggör även att det är förbjudet för enskilda människor eller staten att ta någons liv, om det inte sker på en grund inom sharia. På samma sätt ska staten skydda medborgarna från kroppsligt våld, om undantag inte godkänns av sharia. Föräldrar har rätt att välja sina barns skolgång och utbildning, under förutsättning att det överensstämmer med sharias etiska värderingar och principer.

Vad gäller rätten för en muslim att lämna sin tro eller få andra att göra det så kallar Kairodeklarationen islam för den oförstörda naturens religion och det är förbjudet att utöva någon som helst form av tvång gentemot en man eller utnyttja hans fattigdom eller brist på kunskap till att omvända honom till en annan religion eller till ateismen. Varje man garanteras yttrandefrihet, resfrihet, fri bosättning och rätt att njuta frukterna av sitt skapande under förutsättning att dessa handlingar står i samklang med sharia och alla offentliga funktioner, det vill säga hela samhället, måste lyda under sharia. Kairodeklarationen avslutas även med två generalklausuler som stipulerar att alla rättigheter och friheter i deklarationen är underkastade den islamska sharian och att den islamska sharian utgör den enda referensskällan för uttolkandet och klargörandet av samtliga artiklar.

Detta innebär till exempel att alla de rättigheter och friheter som tillsammans bildar Europarådets konvention om mänskliga rättigheter och friheter och därmed lägger grunden också för svenskt rättstänkande bara kan tolereras i ett shariastyrt samhälle under förutsättning att de är – eller omformas så att de blir – förenliga med sharia. Med andra ord skulle samhällen, om sharia en dag tilläts ta över, enkelt förvandlas till en muslimsk teokrati, det vill säga gudsstat.

Faran i dagens situation framgår alltså tydligt – med sharia som ett parallellt, totalitärt och i högsta grad oförsonligt rättssystem på frammarsch på många håll i Sverige, i många fall i öppen konkurrens med det öppna och fria Europa. Ett samhälle

som vårt kan inte länge till fungera i sin nuvarande form med två så olika synsätt på människa och samhälle. Europakonventionen framstår därför som ett bålverk för försvaret av Sverige som en frihetlig västerländsk demokrati. Sverige bör därför inom Europarådet verka för att motsätta sig en acceptans för Kairodeklarationen och shariaanpassning.

Markus Wiechel (SD)

Björn Söder (SD)

Tobias Andersson (SD)

Sara Gille (SD)

Ludvig Aspling (SD)

Lars Andersson (SD)